

вия день, а послѣ — земята. Небето, разбирамъ, Мария, а земята — Марта. Земята била неустроена, значи, кисела. Ученитѣ хора казватъ, че, когато тази Марта се явила, около нея имало буря, ураганъ, огънь, издигане на пара, и тогава Богъ казалъ на Марта: „Марто, Марто, много шумъ вдигашъ, прогресътъ не е тамъ; Мария избра добрата частъ — погледни на горѣ“. Земята, Марта, погледнала нагорѣ и започнала да се върти около себе си и около слънцето. Така се образувалъ животъ около нея, образували се много същества и най-послѣ човѣкътъ. Като свършилъ Господъ работата Си, казалъ; „Всичко около Марта е добрѣ“. И стана день първи, а слѣдъ това дойде день втори до седми. Сега, нѣкой отъ васъ сж Марта — вдигатъ шумъ, отъ сърцето и отъ ума имъ излизатъ пламъци. Нѣма Марта езера, ни рѣки, и великиятъ Учителъ казва: „Марто, Марто, не се смущавай, само едно е необходимо. Небето, разумното, великото въ свѣта, погледни на горѣ, то е, което ще ти даде смисълъ“. Когато и вие повдигнете погледа си, веднага вашиятъ духъ ще почне да се движи правилно около своя центъръ, а вие ще намѣрите смисъла на живота. Да имашъ смисълъ въ живота, то значи да имашъ центъръ, около който да се движишъ, който центъръ всѣки день да изпраща необходимото и нужното зарадъ тебъ.

И тъй, Богъ е създалъ едновременно въ насъ и Мария и Марта — тѣ сж двата полюса на човѣшката душа. Азъ бихъ могълъ да ви обясня нѣкога вътрѣшния смисълъ на тѣзи два принципа, които дѣйствуватъ въ свѣта. Но отъ многото казано, знанието, когато се нитрупа и не се прилага,